

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu har vi i 3-4 timer på ny diskuteret den kommunale økonomi forfra og bagfra. Jeg har siddet og lyttet til den her debat, men jeg synes slet ikke, at den forskellighed, der er mellem kommunerne, og som der berettiget skal være, er kommet til udtryk.

Det er, som om alle de, der nu har stillet spørgsmål, slet ikke har læst i bogen »De kommunale nøgletal«. Der kan man hvert eneste år læse om den enkelte kommune – lad os f.eks. tage vedrørende skolebørn – hvad udgiften er i den pågældende kommune, hvad den er i området i gennemsnit, og hvad den er for landet i gennemsnit. Og så kan man gøre op med sig selv, om man synes, at man i ens egen kommune giver skolebørnene for lidt penge. Hvis man gør det, må man inden for den samlede pulje omprioritere noget dertil.

Det, der bringer mig til at tage ordet, er også, at der har været stor diskussion om den kommunale økonomi, altså den harmonisering, der er sket af takster og lignende. Det er klart, at når vi har lavet en kommunalreform og man lægger fem kommuner sammen og de har forskellige takster på børneområdet og på en lang række andre områder også – madordninger og hvad ved jeg – kan enhver forstå, at det må være sådan, at den kommunalreform medfører, at de skal have ens takst. Man kan ikke bo i en kommune og så have forskellige takster de fire eller fem forskellige steder.

Det, jeg gerne vil spørge finansministeren om, er, om ikke han er enig med mig i, at det fornemme ved det danske kommunale selvstyre er, at den pose penge – jeg kan ikke lide udtrykket, men bruger det alligevel – den enkelte kommune har til rådighed, fordeles af dem, der er valgt ind i den enkelte kommunalbestyrelse. De sætter sig ned enten i et møde eller i et byrådsmøde og aftaler med hinanden, hvordan de vil fordele pengene på de enkelte områder, alt efter hvordan den enkelte kommune er skruet sammen. Det synes jeg er fornemt.

Jeg synes, der er kommet alt for lidt frem i debatten i dag om vigtigheden af det kommunale selvstyre. Derfor vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at han er enig med mig i, at netop det kommunale selvstyre og de enkelte kommuner skal sætte dagsordenen, og ikke os her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Sådan har det været i de 30 år, jeg har beskæftiget mig med kommunalpolitik enten direkte i en kommune eller herindefra. Det har været sådan, at man fuldt ud respekterer det kommunale selvstyre.

Når fru Margrethe Vestager siger, at det er os, der kommer med specifikke mål, er det jo ikke rigtigt. Vi kom oprindeligt og sagde, at der er 0,5 mia. kr. mere til ældreområdet, og hvad oplevede vi så? Et krav i Folketinget om – jeg skal prøve at efterspørge, hvad Det Radikale Venstre gjorde dengang – at vi skulle dokumentere, præcis hvor de penge var blevet af, der var givet som et samlet bloktilskud; om man kunne lave et regnestykke, der viste, at hver eneste krone præcis var gået til ældreområdet.

Ideen bag bloktilskuddet er jo, at den enkelte kommune prioriterer og selv vælger: Hvor er det i vores kommune at vi ved, at vi har det godt i forvejen, og hvor er der særlige udfordringer? Så en kommune, der i forvejen har et højt niveau på ældreområdet, vil ikke nødvendigvis sige, at det skal være endnu højere. Der kan være et andet sted, hvor den er lidt bagefter. Det er jo ideen med rammestyret.

Kl. 19.30

Men det var Folketinget, der jagtede rundt efter hver eneste krone, hvilket satte KL på den anden ende. De måtte i kontakt med 271 kommuner og bruge ressourcer på at se, om man kunne efterspørge, hvor de penge var blevet af. Det var ikke noget, regeringen kom med, men Folketinget. Men vi kan gå tilbage i Folketingets forhandlinger og se, hvem der bidrog til den spøg.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til finansministeren, og forhandlingen er sluttet. Undskyld, jeg kiggede ikke op. Ordføreren for forespørgerne har så sandelig ret til en ekstra omgang, hvis det ønskes.

Pia Gjellerup (S):

Mange tak. På en eller anden måde vil det være rimeligt at runde denne lange om end sene, men også spændende debat af. Jeg skal sige tak for de mange og engagerede indlæg.

Vi er ikke nødvendigvis enige, men vi er jo ikke i Folketinget for at være enige, vi er i Folketinget for også at fortælle, hvilke forskellige holdningsmæssige baggrunde vi har, og hvad de fører til af resultater. Det synes jeg at denne